

DIRECTOR:

Dr. ALEXANDRU RUSU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
:: :: învoială :: ::

REDACTOR:

Dr. AUGUSTIN POPA

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Unitatea

Foaie bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Momente

Fiii oamenilor au restignit pe Dumnezeu. Astăzi ca și atunci, demult. — Și iată, întunec mare s'a făcut pe pământ. Toată știința noastră semețd nu găsește drumurile soarelui ascuns în ceața fumului de fabrici. Se cutremură încheieturile societății noastre și fericirea se prăbușește cu sgomot sinistru în prăpăstiile păcatului. Turnul civilizației noastre, strălucitor și înalt cât cerul, făcutu-s'a mormânt rece, în legăturile căruia milioane de suflete își macină în chinuri dorul nestins al veșniciei. Cine ne va smulge din ghiarele acestei morți irezistibile? Cine? Hristos biruitorul morții și a iadului! Mormântul de pe Calvar, din care a izbucnit vie veșnicia, este temei neclătit credinței și nădejilor noastre! Nu, moartea și păcatul nu ne vor stăpâni în veac și iadul nu va birui asupra noastră, pentru că Hristos a înviat din morți! Vom învia și noi; lumina și adevărul vor birui! Et erit Domino regnum!

Vor simți fiorii veșniciei biruitoare în deosebi frații noștri cari, în luna Maiu, vor pleca în pelerinaj spre Cetatea Eternă. Două mii de ani de istorie incomparabilă, țesută din dureri și bucurii, din încercări și biruinți supraprești, stau închise sub lespezile de marmoră cari acoper trupurile apostolilor. În jurul lor stă strajă neclintită, dela Petru până la Pius XI, vicarul lui Hristos pe pământ și stau veghie nevăzută umbrele martirilor, din sângele cărora s'a închegat glia romană. Nimicnicia lumii li-se va arăta limpede călătorilor noștri în fața acestor umbre, și dorul veșniciei li va cuprinde. Se va înnoi sufletul lor, ca tinerețele vulturului și vor veni acasă strălucind în bucuria învierii.

Se va resfrânge asupra bisericii noastre, asupra neamului nostru întreg, duhul biruitor al Romei Eterne. Seminarul Românesc, căruia dragostea lui Pius XI acum îi dă viață, va întări legăturile noastre cu catedra lui Petru și tinerii noștri, creșcuți pe margini de catacombe, sub umbra crucii care strălucește biruitoare pe Coloseu, ne vor veni acasă apostoli, turnând viață nouă în trupul nostru amorțit. Era timpul suprem! Seta binefăcătoare a învierii, ca o tainică sevă de primăvară, se simte de pe acum, tot mai chinuitoare, în țesăturile trupului mistic al bisericii noastre. În deosebi acolo, unde moartea începuse a fi stăpânitoare: la orașe. Râvna cu care se cer și se cercetează seriile de conferințe religioase, tot mai dese pe zi ce trece și mai ales dragostea cu care intelectualii noștri mireni trag întâlele brazde în „Agru“-latător nădejdi și făgăduințe, arată încă odată cât de bogat, nou, variat este secerișul sufletesc, pentru care Domnul caută secerători destoinici, entuziaști. — De acum suntem siguri, că toate le va face Domnul, căci Hristos a înviat, celor din morminte viață dăruind!

Să înviem și noi!

Triumful vieții asupra morții — Cum ne putem slobodi din legăturile sepulcrale ale patimilor — Bucuriile elevate ale învierii

de prof. DUMITRU NEDA

Viața e mișcare. Dragostea e viață. Dumnezeu dragoste este. Hristos Domnul e Dumnezeu. Viață din veci. Va trăi în veci, dăruind lumii viață și mare îndurare, cum atât de mișcător vestește obștiei creștine psalmodia sacră. Vrăjmași haini isbutesc, cu toate acestea, vremelnice, să scoată dintre cei vii pe urzitorul vieții. Ura și teama țin strajă lângă lespede ce ascunde, sub peceți grele, trupul neînsuflețit al Răstignitului, nu cumva să le scape.

Nebună încercare! Cum era cu puțință să fie ținut în legăturile morții Acela, care se vedea a fi stăpânul vieții și morții, prin învierile ce săvârșise în lumea trupurilor și a sufletelor și despre care scriau Scripturile că nu va fi dat stricăciunii!

Orbia patimii e silită în curând să-și simtă deșertăciunea. Semințele dragostii divine aruncate de mâna Mântuitorului au încolțit în smerite, curățite și bine îngrijite grădini duhovnicești și nime nu le va mai smulge de acolo, nici nu va mai fi în stare să le strivească. Iubirea trezește iubire. Mironosițele muieri sunt cele dintâi cari ascultă glasul iubirii sfinte și pleacă cu miresme spre lăcașul de jalnică și silnică odihnă a Stăpânului mult iubit. Li-se răspunde, cu atenție plină de iubire, din partea îngerului strălucit, ce știe deja ce le mână acolo, mai înainte de dimineață: Nu e aici; s'a sculat precum a zis. Mergând spuneți aceasta ucenicilor lui!

Mai tare ca moartea-i iubirea. Nu știe de bariere. Nu știe ce-i uitarea. Stăruie. Se sbuciumă. Din vistierile bogăției sale, din clocotul vieții sale, din prisosința fericirii sale, împărtășește cu mână largă pe toți cei dragi. După ce se pogoară întru cele mai dedesupt ale pământului ca să ducă vestea mântuirii la cei ce așteptau isbăvirea, sufletul Răscumpărătorului se ridică la mormântul tăiat în stâncă, dă viață nouă trupului zdrobit de durerile îndurate și îndată se îndreaptă spre cei iubiți ai săi, să le facă și lor parte din fericirea sa. S'arată în ziua învierii Maicii preacurate, Mariei Magdalene, Mironosițelor, lui Petru, celor doi învățăcei ce merg la Emaus, învățăceilor adunați împreună, afară de Toma. La opt zile se arată iarăși, tuturor, fiind și Toma de față; mai târziu se arată la marea Tiberiadei, apoi pe un munte din Galilea; după aceea într'un foisor discret; altă dată se arată lui Iacob și tuturor apostolilor, și arăși s'arată la mai mult de cinci sute de frați; iar la patruzeci de zile după înviere se înalță la ceriu în vederea tuturor, după ce-i învățase, îi întărise și le făgăduise și pe Mângâitorul. Dragostea sa nețârmurjată cuprinde pe toți câți au crezut cuvântului atunci. Cuprinde pe toți câți au crezut cuvântului de

atunci încoace și până în veac. Prin biserica sa, prin tainele sale, prin învățătura sa se arată fără încetare tuturor celor de bunăvoință. S'a sculat doar din morți pentru îndreptarea noastră (*διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν*) și ce alta dorește decât să ne vadă îndreptați, pentru ca bucuria lui să fie deplină?

Cei curați cu inima văd pe Dumnezeu. Numai să-l caute cu dorul și iubirea mironosițelor, cu îndrăsneala și cu spiritul de jertfă al acelora, aducându-și aminte de vorba Domnului: Se cădea să pătimească acestea Hristos și așa să între întru mărirea sa. Cetele mucenicilor și mucenițelor, a cuvioșilor și cuvioaselor, a mărturisitorilor și a tuturor dreptilor, sunt mărturii grăitoare, dealungul vremii ce s'a scurs, din zilele învierii și până acuma. Și dacă sunt, totuși, atâția, cari nu-l văd, aceasta se poate întâmpla din două pricini: ori pentru că le-a lipsit luminătorul priceput, care să le fie strigat cu iubire: Scoală-te cel ce dormi și te va lumina Hristos; ori pentru că dâșii, asemenea fariseilor și cărturarilor, fiind tari cu cerbicea și netăiași împrejur cu inima, rămân mai bucuroși în robia patimilor, decât să se salte întru împărăția libertății fiilor lui Dumnezeu; rămân mai bine în mormintele păcatelor, decât să iasă la lumina învierii.

De dragul celui înviat și din dragoste față de noi și de ai noștri: să ieșim din gropnițele întunecului, să ne smulgem din înfășurăturile patimilor! Hristos, începătura celor adormiți, cu dor dorește să ne trezim din toropeala și din somnul funest al sclăviei sufletescii, în carea ne ține pornirea cutare, prietenia cutare, plăcerea cutare, patima cutare. Recedant vetera; nova sint omnia: corda, voces et opera! Atârnă dela noi să ascultăm chemările Spiritului și să ne avântăm, cu ajutorul harului ce nu ne va lipsi, spre înălțimile slăvilor senine, de unde înger luminat va fi trimis să deie de știre celor ce ne vor căuta în groapa și în legăturile morții: Nu e aici; s'a sculat!

Bucurie mare va fi în ceriu și pe pământ, că celce era pierdut s'a aflat, și celce era mort a înviat, prilejind și altora trezirea, luminând totodată și altora calea, ușurând și altora sborul spre aceleași înălțimi ale vieții adevărate, veșnice, străbătută neîncetat de acordurile luminoase ale imnului învierii.

Vis al oricărei slugi cinstite a Domnului: Singuraticii, neamurile toate, biserica și împărăția ceriurilor să cânte într'un glas acest cel mai măreț cântec al zidirii văzute și nevăzute!

Să facem cu toții, tot ce ne stă în puțință, spre realizarea lui. Să înviem și noi!

† Ioan Botha In 10 Aprilie c. s'a stins la Dej, în vrâstă de 63 ani, acest mare proprietar, al cărui nume va rămânea pururea în amintirea credincioșilor noștri din părțile acelea.

Ioan Botha s'a născut în sînul bisericii noastre, dar în vrâstă de abia 6 ani, în urma unei nefructuozități păgubitoare, care i-a îndemnat pe părinții săi să treacă la legea ortodoxă, a ajuns și el ortodox. Ca atare și-a servit confesiunea cu tot devotamentul, ajutând, ca om bogat, foarte mult la înălțarea bisericii ortodoxe din Dej. Cercetând însă mai de aproape cauzele pentru cari îi defecționară părinții și căutând să se convingă mai cu de-a-dinsul de adevărurile mari ale religiei, în vara anului trecut Ioan Botha a revenit, împreună cu alte familii fruntașe ale Dejului, în sînul bisericii căreia i-a aparținut.

Imediat după această revenire, care i-a făcut multă mângâiere, adormitul în Domnul a intrat în șirul muncitorilor activi pentru promovarea intereselor bisericii sale, angajându-se și aici mai cu seamă la ajutorarea ridicării unei noi și monumentale biserici unite. Locul este ales și câștigat în partea cea mai de frunte a orașului, și planurile așteaptă numai momentul potrivit să fie trecute în faptă. Trupește, el nu le va vedea realizate, dar când *întreaga sa avere, de câteva milioane Lei, a cedat-o bisericii noastre din Dej*, nu se poate ca sufletul lui să nu fi văzut înainte înfăptuirea întreagă a marelui gând. Sperăm însă că o va putea vedea, și cu ochii trupești, întristata sa doamnă Elena n. Daniel, stăpânită de același ideal măreț, ca și mult regretatul său tovarăș de viață.

La actul înmormântării acestui generos donator și ctitor al viitoarei noastre biserici din Dej a participat tot ce acest oraș a avut mai ales, dovedind și prin aceasta că binele se răsplătește, nu odată, după cuviință, chiar și aici pe pământ.

Cetiți și răspândiți „UNIREA“

Din pastoralele arhieresti

I

Gânduri de înviere în pastorala I. Preasfințitului Valeriu al Oradiei

Mântuitorul nostru Isus Hristos, după înviere s'a arătat sfinților săi apostoli și învățăcei și le-a zis lor: „Pace vouă!“

Pace a venit Isus să aducă lumii. Dar lumea nu l-a înțeles și nici cei cari l-ar fi înțeles n'aveau curajul să-l mărturisească, „pentru că au iubit mărirea oamenilor mai mult de cât mărirea lui Dumnezeu“ (Ioan, 12, 43). Dar pentru acea doreau pacea, fiind aceasta dorința sufletului setos de fericire. Și s'au frământat să o cucerească cu armele, dar fără rezultat. Patru ani de sbuciumări, de războire au jertfit din viață, și după aceea au mai trecut încă de trei ori patru și pacea nu s'a sălășluit în lume, nici chiar în țările creștine. Nu, pentru că pacea adevărată nu ne-o poate da lumea, pacea adevărată o dă împărăția lui Dumnezeu în suflete, pe care o cerem zilnic, când zicem: „vie împărăția ta, fie voia ta“; dar pe care mulți, poate, n'o mai cer de loc, sau nu o cer cum se cuvine.

Isus Hristos, cu toate acestea, ne iubește și... ne-a chemat chiar pe toți, arătându-ne și modul cum vom putea ajunge la aceasta împărăție: a) dacă ne vom feri ca să nu ne lipim prea tare de cele pământești; b) dacă nu ne vom lăsa să fim amăgiți în drumul nostru de cele lumești, și nici să fim înfricați de piedecile, necazurile și suferințele ce vom întâlni în cale, ci ne vom strădui luptând din toate puterile să ajungem la Dumnezeu.

Isus Hristos ne-a învățat, ca în drumul nostru către mântuire să ne gândim întâiu la suflet, la mântuirea lui: „Căutați întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui“; și despre cele pământești zice: „acestea toate se vor adauge vouă“ (Mat. 6, 33). Să nu ne lipim cu sufletul de bunurile și avuțiile lumii acesteia, pentru că nu într'acestea este fericirea și mântuirea noastră,

ci „fericiți sunt cei săraci spiritul, căci aceștia este împărăția cerurilor“ (Mat. 5, 3).

Cei cari n'au averi lumești să nu se pene, căci bogăția lor este la Domnul; cei și-au pierdut averile, să nu se întristeze, se pot îmbogăți în Domnul; cei cari au să le stăpânească ei pe ele și să nu se stăpâniți de ele, pentru că: „Nimeni nu poate sluji la doi domni: sau pe unul va urî și altul va iubi, sau de unul se va lipi și altul va urgisi. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamonei“ (Mat. 6, 24). Dacă inima noastră e plină de dragoste către lume, nu poate avea loc în ea Dumnezeu; iar dacă scoatem din dragostea lumească, o va ocupa Dumnezeu dragostea cerească...

Pentru ca să putem ajunge în împărăția cerească nu e de ajuns numai să fim săraci spiritul. Isus a întrebat pe fiii lui Zevedeei: „Puteți bea paharul cere-l voiu bea eu?“ Paharul suferințelor, știind că „prin multe cazuri trebuie să intrăm noi întru împărăția lui Dumnezeu“ (Fapte, 14, 21), fiindcă „toți voi voiesc să trăiască cu evlavie în Isus Hristos vor fi prigoniți“ (II. Tim. 3, 12). Dar *acestea prigoniți și suferințe* nu e de ajuns numai să suferim — în lumea aceasta trebuie să suferim ori vrem, ori nu vrem —, ci trebuie să le suferim cu bucurie, cu plăcere, cu paciință și cu cântăreț.

Nu se înțeleg prin suferințe și prigoniți numai suferințe și prigoniți ca cele ale martirilor dela începutul creștinismului, cari cu sângele lor au pecetluit credința în Isus Hristos sau cele din Turcia în cursul războiului mondial; sau ca cele din Mexic și Rusia din zilele noastre... ci se înțeleg și ispitele, suferințele neplăcerile, batjocurile, umilirile ș. a., ce fiecăruia om trebuie să sufere zilnic, acasă, pe stradă și în ori ce alt loc. Necazurile și suferințele sunt focul care curățește sufletele pentru împărăția cerească... Omul drept, dar nedesăvârșit, deși nu săvârșește crime, totuși e prietenul cărnii sale, urmează plăcerile ei, iubește câștigurile

Foiața „Unirii“

Simon Cireneul

Pe o potecă îngustă, plecând din Ierusalim ajungi afară la câmp. Acolo pe un pământ îngust lucră Simon, cu cei doi fii ai lui, cu Alexandru și cu Ruf. Lucrul e greu. E primăvară. Bani nu au ca să poată căuta un plug și pământul e greu. Trebuie săpat cu mâna. Lucrau deja din zorile dimineții, abia oprindu-se să mănânce ceva. E ora 3 după masă. Căldura e mare. Abia pot să mai lucreze...

Deodată Simon se oprește. Privește spre sf. cetate... Iși aduce aminte, că sunt aproape Sărbătorile Paștilor și el așa de puțin s'a pregătit. Și de acolo de către cetate i-se pare, că aude ceva. Un glas, care l-ar chema. Lucrul nu-l prinde. Ar merge... Toate uneltele le lasă jos și privește prelung spre cetate.

— Tată! — zice Alexandru —, așa nu vom găta lucrul.

— Fiilor! Lucrați voi înainte. Eu trebuie să plec.

— Dar unde tată?

— Către casă!... Nu pot sta... Un glas mă chiamă. Nu știu acasă e ceva necaz, ori alt undeva. Eu trebuie să plec. Veniți și voi mai târziu!...

Și Simon, lăsând toate, pleacă spre sf.

cetate. Merge anevoie. Obosit de lucrul zilei pășește greoi.

Iată-l la poarta cetății! De de parte se aud niște strigăte surde. Simon își iuștește pașii. E curios, ce poate să fie, ce poate să se întâmple acolo. Ajunge la o rescruce de drumuri și se oprește. Vede, că se apropie o gloată de oameni. Care de care strigă mai tare. Nu aude deslușit strigătul lor, dar totuși i-se pare, că e ceva extraordinar... Se apropie mai tare și atunci vede printre mulțime un călăreț. L-l cunoaște îndată. Este sutașul ostașilor romani, care a venit în Ierusalim de odată cu Pilat, guvernatorul roman.

Vin încet. Drumul e greu. Plin de pietri. Din când în când se opresc. Mulțimea face larmă, iar sutașul cu greu poate face ordine între ei. Toți se îndeasă, toți urlă, batjocoresc, înjură pe unul, ce trece în mijlocul lor. Fariseii și cărturarii tot umblă împrejur și îndeamnă mereu la zarvă și larmă.

Simon privește încrămențit și nu poate înțelege ce se întâmplă. Il vede pe el în mijloc cu o cunună de spini pe cap, cu o cruce grea pe umăr, venind cu greu. Il vede, cum de 3 ori a căzut sub greutatea crucei, și că totuși nu are milă la nimeni. Sălbatic îl ridică sbirii și prin lovituri nemiloase îl silesc să pășească mai departe, să-și poarte crucea înainte.

Il vine așa o milă, văzându-l în această stare pe el, pe care l-a văzut așa de multe ori, ca bun, ca milostiv. Pe care abia câteva zile

l-a văzut întrând între strigăte de „Osana!“ în Ierusalim. Ce s'a întâmplat? Ce poate fi aceasta?

Calul sutașului, speriat de ceva, sare la parte și ajunge tocmai lângă Simon. Mirat în treabă Simon: Ce faceți?!...

— Mai marii voștri l-au părît. Poporul vostru i-a cerut moartea. Și acum îl ducem să-l restignim...

— Cum s'a putut?!...

— Nu întreba multe. Văd, că ți-e milă de el. Du-te ia crucea de pe umerii lui și îl ajută, ca să poată ajunge la Golgota.

— Eu?!...

— Da cine?... În toată mulțimea această nimeni n'are milă de el. Pe tine te-am observat privindu-l cu milă... Tu i-ai putea ajuta. Ori să te silesc?

— Ba!... Merg îndată... Mi-e milă de el. Văd că nu poate duce crucea... O voi duce eu!

Și Simon Cireneul, obosit de munca zilei, abia trăgându-și picioarele, străbate prin mulțime și se apropie de Isus. Ia crucea de pe umerii lui și o pune pe ai săi. Ii pare greu. Stă aproape să cadă sub greutatea ei, când Isus îl privește cu ochii lui blânzi. Ca și cum i-ar mulțumi pentru ajutorul dat, și deodată, ca prin minune, Simon nu mai simțeste nici o oboseală. Crucea nu-i mai pare grea, și el îl duce înainte, mulțumit în sine, că face o faptă bună.

* * *

nu se îngrozește de deșertăciunile lumesti; asemenea argintului, mestecat cu șgură, dar încă a ajuns în cuptorul suferințelor, și le îndă cu tărie și cu paciință, ca și argintul care în foc se curăță de șgură, începe să se sculească, să gândească la cele cerești și să-și înfrâneze poftele trupești, trăind în veacul acesta după poruncile Domnului: treaz, drept și cu frica lui Dumnezeu, în nădejdea fericirii fădăruită dreptilor și aleșilor lui Dumnezeu.

II

Momente de actualitate în pastoralul Preasfințitului Iuliu al Gherlei

... A purta crucea, carea este rânduită muritorilor aici pe pământ, cu răbdare creștinească și cu lăpădare de sine, nu prea este pe placul oamenilor. Fiecare caută ale sale, mai presus de toate și numai ale sale. Cu sete nestămpărată se urmăresc bunurile trecătoare și plăcerile veacului, gata oricând a se lepăda mai curând de porunca lui Dumnezeu și de iubirea deapropelui, decât de nemăsurata și păcătoasa lăcomie, sau de altă patimă păcătoasă.

Dragostea creștinească, care este haina dumnezească a sufletului creștinesc și sufletul faptelor creștinești, se răcește tot mai mult și în această măsură crește durerea și suferința între oameni. Slăbind această legătură sfântă a desăvârșirii, cum o chiamă sfântul Apostol Pavel, se destramă însași viața creștinească, în familie întâiu și apoi în sânul neamului. Prin această scădere a vieții creștinești, ajunge în suferință viața neamului și scade puterea de reclădire, carea ni-se cere întreagă și neatinsă pentru a zidi ceea ce s'a măcinat în războiu și în boala sufletească grea, de după războiu. Cu suflet îndurerat privim, cu toții, *frământarea zadarnică plină de ură între frații de același sânge, între fill aceluiaș neam*. Toate încercările și toate silințele rămân fără rod, pentru că lipsește sufletul, care este dragostea creștinească. Valul de ură frământă sufletele și nimic statornic nu se poate clădi. Pizma și răutatea înveninează toate lucrurile și nu mai rămân decât cuvintele goale, fără suflet dătător de viață.

Nădejde de însănătoșare nu este decât la izvorul vieții, care este Hristos Domnul nostru. El este calea care duce la viață. Pe această cale ajunge omul, prin adevăr, la viață. Pe această cale se însănătoșează neamul și se întărește țara. Prin suflet sănătos înainte de toate și mai presus de toate. Toate greutățile vieții se pot învinge, dacă este sănătos sufletul. Nu sunt greutăți și încercări, pe cari să nu le poată birui un neam cu sufletul sănătos, însuflețit de credință și dragoste creștinească.

De altă parte nu este putere în lume, care să poată înlocui sufletul.

Să pășim cu hotărîre pe cărarea vieții, dela mic la mare, să urmărim pilda cucernică a părinților noștri, cari și-au așezat nădejdea în Dumnezeu și întăriți sufletește, au răzbit prin greutățile veacurilor, până la ziua izbăvirii.

Cu acelaș suflet creștinesc să ne urmărim cărarea vieții. Să înviem noi la viață nouă, prin darul lui Dumnezeu, să *trezim neamul la viața nouă*. Să ne iubim unii pe alții și întru aceasta să ne cunoască lumea că suntem ucenicii lui Hristos. Să cerem tuturor să se iubească. Ei să premeargă cu pildă. Așa cum este cea dintâiu și cea mai mare lege în împărăția lui Dumnezeu: iubirea; așa să fie cea mai mare lege în împărăția noastră de pe pământ: legea dragostei creștinești. Dacă ea va stăpâni sufletele și a celor mari și a celor mici, atunci va fi rodnică lucrarea noastră, pentru că va fi sufletul lui Dumnezeu întru noi.

Să ne curățim sufletele, să le trezim la viață nouă prin darul lui Dumnezeu, pentru că să putem vedea pe Dumnezeu și să avem fericirea adevărată întru noi! „Feriți-vă de cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu”. Domnul înviat din morți să vă facă parte de această fericire, păzându-Vă pururea întru dragostea sa.

III

Din îndemnul Preasfințitului Alexandru al Lugojului

... Opera cea mai frumoasă a lui Dumnezeu, omul, a ajuns sclavul păcatelor. Altarul ridicat în cuprinsul sufletului său nemuritor de însași

mâna lui Dumnezeu l-a răsturnat și sfărâmat cu mâini sacrilege omul însuși, spre a se închina duhului întunerecului.

Cine ne va mântui din vâltoarea aceasta, din moartea aceasta a păcatului, care ne târește în largul sau nemărginirea morții veșnice?

Paștile noastre Hristos, care a trecut din moarte la viață.

Omul înainte de căderea sa primise din partea lui Dumnezeu trei daruri: nevinovăția, pacea și nemurirea. Prin răutatea diavolului care l-a sedus, el a păcătuit, și-a pierdut toate darurile acestea. Păcatul i-a nimicit înainte de toate nevinovăția sau sfințenia; mintea și judecata lui mai apoi răscolându-se împotriva lui Dumnezeu, a simțit și el în trupul său răscoala simțurilor, pierzând pacea de mai înainte; iar sufletul despărțit de izvorul vieții, de Dumnezeu și harul său, și devenind neputincios, a lăsat trupul fără vlagă, supus morții.

Isus Hristos venit-a să nimicească această lucrare a diavolului, restituindu-i tot ceea ce păcatul îi răpise. Și nu deodată toate, ci la diferite vârste, în cari i-se vor da înapoi treptat toate darurile pierdute. În lumea aceasta dreptatea, adică sfințenia. În lumea cealaltă pacea. Și după învierea de obște, nemurirea. În chipul acesta deveni-vom noi oameni desăvârșiți, după plinirea sau măsura vârstei lui Hristos. Lumea aceasta este vârsta copilăriei; cerul, vârsta tinereții, urmând ca după învierea de obște a morților să înceapă vârsta bărbătească, matură a vieții, ce nu va avea nici bătrâneță, nici declin sau apunere.

Dar, totuși, și copilăria vieții din lumea aceasta trebuie să cuprindă deja mugurul a tot ceea ce se va arăta mai târziu; schimbarea minunată de mai târziu trebuie să-și aibă zorile începutului în lumea aceasta. Tocmai de aceea sters-a înainte de toate Domnul Hristos păcatul, sfințindu-ne pe noi, dându-ne înapoi dreptatea pierdută. Ne-a lăsat mai apoi, e drept, pornirile patimilor, însă nu-i mai puțin adevărat, că ne dă putere a le învinge și aceasta este începutul păcii veșnice, despre care v'am vorbit. Iar mortificându-ne trupurile prin post și înfrânare și spununându-le vieții harului, ne pregătim deja de pe acum la înviere, la nemurire.

Alexandru și Ruf, după depărtarea tatălui lor continuă lucrul. Sapă din greu, dar lucrul nu merge... De odată se opresc.

— Ce poate fi cu tata, zise Ruf.

— Nu știu, răspunde Alexandru, a fost atât de neliniștit. Poate a presimțit ceva.

— E după ameazi. Nu putem lucra nice noi!... Să mergem, să vedem, ce e cu tata!...

Își iau sculele și pleacă. Nu peste mult ajung la o răscruce. Un drum pogoară spre cetate, iar celalalt în sus spre Muntele Căpăținilor. Stau nedumeriți... Spre Muntele Căpăținilor merge o gloată mare. Sunt mai mulți sus și de odată îngroziți văd, cum se înalță o cruce, apoi a doua și, în urmă, a treia. Pe fiecare se vede spânzurând câte un om. Îngroziți, ca și împinși de cineva, aleargă spre muntele Căpăținilor, ca să vadă, ce să întâmplă acolo.

Abia răsuflând, ajung pe Golgota. Popor mult. Gălăgie mare. Toți strigă, toți batjocoresc pe cei răstigniți. Și mai ales în contra celui din mijloc strigă mulți: Pogoară-te de pe cruce! De ești fiul lui Dumnezeu... Pe alții i-a mântuit!... Să se mântuiască acum pe sine!... Tu, ceta ce strici biserica și în trei zile o zidești, mântuiește-te pe tine însuși... De ești Fiul lui Dumnezeu, pogoară-te de pe cruce!...

Așiderea și arhieriei, batjocorindu-l dimpreună cu cărturarii și cu bătrânii ziceau: Nădăjduia în Dumnezeu, izbăvească-l acum pe el, căci a zis: Fiul lui Dumnezeu sum.

Încemeniți stau de o parte Alexandru și

Ruf. Mirați văd, că în gălăgia aceasta mare singur militarii romani stau liniștiți lângă cruce. Unul dintre ei scoate cuburile și le aruncă spunând, că celce va avea mai multe puncte, aceluia va fi cămașa țesută într'una a celui din mijloc. Ostașii aruncă sorțile...

Deodată observă nemișcat, ca și încrămenit, pe tatăl lor. Se reped iute la el.

— Tatăl!... Cum ai ajuns aci?

— Nici eu nu știu! — le răspunde Simon. Eram neliniștit. Am venit; l-am văzut căzând de 3 ori sub greutatea crucii, mi-a fost milă de el, și dela răscruce i-am adus eu crucea până aci...

— Tu tată?... Dar erai ostenit! Cum ai putut duce crucea cea grea?...

— La început mi-s'a părut grea, dar apoi tot mai ușoară!... Și am adus-o până sus!... El privea la mine...

— Cine?

— Cel din mijloc!...

— Dar cine e?...

— Este învățătorul! Este cel ce a făcut minuni!... Domnii noștri l-au dat în judecată și Pilat l-a osândit la moarte. Vedeți-!... Acum e pe cruce!...

Și întunec s'a făcut peste tot pământul. Și pământul s'a cutremurat și pietrele s'au despicat. Și în acest întunec, de pe buzele celui din mijloc se aud cuvintele: »Stărsitu-s'a!« Lui Simon i-se pare, că prinde o ultimă licărire a ochilor Lui... Ca și cum iar mulțumi... Îngro-

zit de semnele acestea zise către fii săi: — Să mergem!

Alături de sine vede pe arhierii, pe cărturarii și pe bătrânii poporului depărtându-se plecându-și capetele. Iar poporul, își bătea pieptul și fugea cu frică mare...

Lângă cruce au rămas numai ostașii și sutașul, dar și acesta, văzând semnele, a strigat cu glas mare:

— Adevărat, fiul lui Dumnezeu a fost acesta!...

— Adevărat! — zice în sine Simon — Fiul lui Dumnezeu este!... Eu l-am ajutat!... El îmi va răsplăti!...

Și prin întunec pleacă spre casă și mergând își spune mereu: Adevărat! Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!

Petru Herțegh
preot.

Radiofonla în școll. În urma unei hotărîri luate de curând din partea Ministerului instrucției, de acord cu conducătorii postului de radiofuziune din București, începând cu data de 3 Mai se vor face săptămânal emisiuni anume pentru tinerimea școlară. Ele vor avea loc în fiecare Sâmbătă, între orele 3—5 după masă, și vor consta din câte o conferință, informațiuni de interes școlăresc, muzică și declamări. Programul acestor emisiuni va fi compus și îngrijit din partea unei comisiuni de profesori ai școlilor secundare din capitală.

Bunuri mai mari decât aceste trei: sfințenia, pacea și nemurirea nu există pentru om și cheazășuirea lor deja în această viață pământescă este de sigur cea mai mare fericire pentru noi și cel mai mare noroc. Recunoștința noastră pentru Hristos care din morminte ne-a trecut la viață, la viața ce cuprinde comorile acestei pomenite mai sus, trebuie să fie deapuri vie. Sunt însă în viața omului momente și momente, când trebuie să-ți arăți recunoștința. Și momentul culminant al recunoștinței noastre trebuie să fie și să se arate în preajma sfintelor Paști, când Domnul Hristos, Paștile noastre, cu moartea pe moarte călcând, în înțelesul real și figurat, nouă celor din morminte viață sufletească ne-a dăruit: în viața aceasta, și viața nemuritoare: în împărăția cerească...

In chestia serbărilor jubilar ale școlilor noastre. Intr'una din ultimele ședințe dinainte de vacanța de Paști ale Parlamentului nostru, guvernul a trecut și legea unui credit extraordinar pentru subvenționarea câtorva serbări jubilarie scadente în cursul acestui an.

În această lege s'a votat și pentru serbările jubilarie ale școlilor noastre din Blaj o sumă de 3 milioane Lei, cari ne dau astfel definitiv puțința de-a face din aceste serbări ceea ce trebuie să fie: o manifestare culturală demnă de trecutul glorios al celor mai vechi școli ale neamului nostru. Alături de Albumul comemorativ — pentru care intră mereu contribuții din cele mai de seamă — și de alte lucrări luate în prospect, ajutorul acesta impunător al guvernului asigură și ridicarea Casei culturale plănuită, menite să rămână apoi Blajului ca o frumoasă și trainică amintire a acestor serbări.

Deodată cu această bună veste, suntem în situația de a putea anunța că *serbările au trebuit să fie amânate pentru toamna acestui an*, până când se pot face, cu răgaz convenit, toate pregătirile în curs. Este o amânare datorită în deosebi grijei pentru Casa culturală, fără de care nu puteam avea, la aceste serbări regnicolare, ceace se impunea să avem.

Cântările noastre bisericesti dela Blaj. Zilele acestea au apărut, în prelucrarea dlui *Celestin Cherebețiu*, harnicul nostru profesor de muzică și cântare bisericască: „*Cele 8 versuri bisericesti* — scrise pe note liniare în felul cum se cântă la Blaj“.

Notate din partea dlui Cherebețiu după cântăreții de mână întâie (dd. Ilarie Deac și Vasile Cristea), cântările acestea au fost revăzute de o comisiune consistorială (dd. Iacob Popa, prepozit capitular, Iuliu B. Micu, directorul Oficiului arhiepiscopesc și a Cursului de cantori și profesorul Ioan Moldovan), care le-a confruntat cu tradiția de cântare bisericască moștenită dela profesorii Nicolae Ionaș și Aron Papiu, fixându-se astfel — cu puțința de-a fi însușită fără nici o greutate din partea oricărui cunoscător de note — cântarea genuină și autentică a stranei bisericii noastre catedrale din Blaj. După informațiile ce avem, autorul acestei lucrări, pregătește în aceleași condiții și cântările Mănețatului, asigurând astfel învățământului cantonic posibilitatea unor rezultate cu totul nebănuite înainte.

După lucrările similare ale păr. Francisc Hubic dela Oradea, salutăm cu multă bucurie acest rod binecuvântat al unei munci stăruitoare și dorim dlui profesor Cherebețiu să poată aduce pe acest teren, destul de neglijat, o ade-vărată înviere.

Mai însemnăm, că lucrarea se prezintă în condiții tehnice escelente și se poate avea la Biblioteca noastră seminarială cu prețul de 80 Lei.

Ieri și azi

Văzutu-L-am în scutece smerite,
Incunjurat de raze aurite —
Atunci, când Craii dela Răsărit
Cu închinări adânci L-au preamărit!

Văzutu-L-am ca prunc — în strălucire
De-o 'nțelepciune mare, preste fire —,
Când sus în templul celor învățați,
Le răspundea, de-L ascultau mirați!

Văzutu-L-am vestind între popoară
Cuvântul sfânt, ce 'n inimi se pogoară,
Și deslegând din boale și amar,
— Căci doar stăpân era pe adevăr și dar!..

Și... L-am văzut și 'ncunjurat de ură
Pentru cereasca Sa învățătură;
Și pentru tot ce-o lume-a primenit,
Văzutu-L-am pe Cruce răstignit!

Și... L-am văzut zmerita 'nmormătare:
Un giulgiu curat, o jalnică cântare;
Un sîn de mamă de dureri zdrobit
Oftând la groapa Fiului iubit!

Azi?... Il vedem în slava Lui deplină:
In umbra morții revărsând lumină!
Isus Hristos din morți a înviat
Și viața celor din morminte-a dat!

Giorocula

Aurel Papiu
preot

Invierea societății

Traducere autorizată din opera marelui episcop O. Prohászka

de Dr. Vasile Cerghizan

Paștele este praznicul învierii și al vieții proslăvite; praznicul ce vestește, că moartea nu este țință, nici sfârșit, ci că țința și taina vieții și a existenței este proslăvirea. De pe piatra răsturnată a mormântului grăește Hristos cel proslăvit: „Eu sunt viața, voi sunteți cioclii, eu pot trăi și face viu, voi puteți ucide și îngropa“. Și aievea! Oamenii se pricep prea bine a ucide, a sufoca și a otrăvi viața subiectivă și socială, dar a trăi, a se înviora și a se proslăvi, nu știu; ei gravitează spre pieire și se robesc pustiriilor. Moartea și pieirea le apar ca o forță intrusă dar impozantă, pe care nu o pot zdrobi, nici încunjura; capitulează nătângi. Așa-s de nepricepuți în ale vieții, cât nu numai viața individuală o vestejesc, dar și viața omenimii, a marelui societăți, și li fac cu neputință învierea sau renașterea.

Să-i ducem pe acești ciocli la mormântul gloriei Pășiască filii veacului al XX-lea lângă mormântul gol al lui Isus; plece-și în această groapă capul torturat de cununa de spini a antinomiilor; odihnească-și pe acea piatră răsturnată trupul acoperit de ranele pieirii; privească fix petele de miresme, aloia scăpată 'n țărână, scuturile ce zac împrejur și, colo 'n margini de drum, ramurile vestejite de palmieri și maslini dela Florii; privească și înțeleagă, că oamenii pot îngropa, dar învia — cu proprie putere — nu pot; înțeleagă, că a trăi biruitor, a se afirma împotriva morții, a pieirii, a pustirii și a putrezirii, nici individul, nici societatea — cu umană putere — nu sunt capabili; cine vrea să trăiască, să dea suflet omenimii și să înflorească societatea, acela să ceară și să acvireze viața divină, nu numai omenească!

Oamenii, omenimea întreagă sunt ciocli; de operele și străduințele lor nu se lipește suflet și viață. Cioclu este cea minte sbuciumată ce îngroapă, una după alta, repede, sistemele filosofice, element plâpând, lănced, neputincios

ca și oleul ce evaporează, este simțirea un oprită la suprafețe; insuficientă și neînșurubată odihni inimile omenești este filantropia, clădește cvartire bune și mijlocește a rății, dar eternele dorinți omenești le lege tot așa de puțin, ca și aloia sclăd 'n țărână; puterea umană, care flutură palmii progresului și după expediția cuceritoare muncii se prepară să încoroneze generația torului cu ramurile de masline ale păcii etic numai suflete ofilite amăgește și dovede pregnant, că nu înțelege viața și nu poate pândi viața, nici problemele nici cursul ei miștor de mai bine.

Viața, atât individuală cât și socială, mai prin energia vieții divine se poate crea; viața divină este împărăția lui Dumnezeu, sufletul singuraticilor și împărăția lui Dumnezeu, ca valorificare a dreptății sociale și întocmai mai nobilă, mai generoasă, mai echitabilă, mai justă a societății în largul omenimii. Șaburele oricărei împărății a lui Dumnezeu, a tuturor reformelor sociale, a învierilor și reșterilor, este omul ce duce viața creștină. În sinul societății omul divin va plâsmui împărăția lui Dumnezeu. Fără de aceasta zădarnică orice reformă, orice filosofare; zădarnică seria întinsă a organizațiilor și instituțiilor sociale; cine vrea să reformeze ori să salveze societatea, reforme și salveze întâiu pe omul în eul lor intern, individual și moral.

Reformaștii moderni, lepădați de Hristos, operează mai mult cu pietri de mormânt, oleu, cu aloie, cu palmieri demonstrațiilor reforme, instituții, cu majorități, adică cu eriorități și neglijează ori ignorează energiile morale, ideale. Pentru ei țința vieții este buștarea; etica este ideologie goală, fără conștiință și energie: categorie schimbăcioasă. Reformaștii nu urgentează; educația autodisciplinării, răbdării, cruțării, umilinței, modestiei și a luptei nu o fac. Individul, pentru ei, nu are funcțiune a mediului, când artist, când călător; tant: mediul ne frământă trupul, el presează, noi suflet.

Nu așa se face educația oamenilor și învierea societăților! Așa vom deschide noi și noi morminte: mormintele pietri. Preste ele nu duce puntea fericirii.

Oameni să creați! Oameni să scoateți primăvara învierii morale. Legile nu creează societăți compacte, dacă indivizii nu sunt finte ideale; doar și meteahna noastră prin pală nu este lipsa organizației sociale, ci lipsa credinței și a devoțiunii sociale. În loc de acestea auzim: lucrăți și vă feriți; ori: îmbrăcați-vă și vă veți îndrepta; ba și așa: fiți egoști și vă veți afirma. Istoria însă ne arată și factorii ai vieții popoarelor: principiile etice, inspirațiile inimei, motivele idealiste ale luptei spirituale. Ea apelează la mărinimie, nu la egoism; la iubire, nu la îmbogățire.

Dorințele noastre năvălesc, preste buștarea materială, spre bunuri ideale. Simplitatea și modestia, ba și crucea și jertfa, oferă liniște și fericire. Lumea ideală cu dragoste, suferinți și jertfe eroice, cu încredere și credința sa de mucenic, este veșnică. Așa doși acestea este a ignora patosul și pasiunile sufletului omenească, a slăbi și a orbi credința.

Jertfa și devoțiunea procură totdeauna fericire ideală.

Hristos cel proslăvit încă a păstrat unghiile ranelor. În dimineața însorită și aurită a învierii, Isus, Domnul, a bunăseamă s'a găsit cu dulce desfătare, la durerea și întunecarea Calvarului. Pilda Lui ne este lozincă! Sufletul uman pururi poartă trăsături eroice, epice, vâpăiate. Acestea nu le va smulge nici un progres cultural, nici un fel de inflorare materială. Iubirea și spășirea totdeauna năște jertfă și devoțiune. Până vor fi păcătoși

Acătoși, fi-vor și sfinți, cari vor pătimi pentru le. Până va fi egoism și josnicie, fi va și jertfă și cruce.

Dela înviorarea etice creștine sperăm nașterea societății. Penetrați inimile cu scârba acatului, săturați sufletele cu principii morale: lața morală va fortifica instituțiile și le va aranta evoluția. In fața steagului cărpocit al materialismului istoric, arborăți flamura principiilor sublimе, și totuși comune tuturor, lumii morale și veți salva credința, voioșia, curia și fantezia oamenilor; li veți scoate în viroagele bagatelismelor și iresonabilităților și, mânați de motive morale și de principii terne, ei vor servi bucuroși binele public, vor unci pentru împărăția lui Dumnezeu, penucă vor fi convinși, că acela biruesc, pe cari conduce Dumnezeu.

Noul ministru al României la Vatican. Numărul dela 9 Aprilie c. al ziarului 'L'Osservatore Romano', semioficiosul Vaticanului, publică la loc de frunte ceremonia înmării în audiența solemnă la Sf. Părinte a ministrului nostru plenipotențiar, d. Nicolae Petrescu-Comnen.

Audiența aceasta, în care ministrul nostru prezintă Papei Literile sale Credenționale, a petrecut în ziua de 8 Aprilie, cu tot fastul și șinuit la atari ocazii, pe care ziarul pomenit descrie până în cele mai mici amănunte, dar supra cărora nu credem a fi necesar să insistăm mai pe larg. Amintim doar, că la omăle pe cari ministrul nostru le-a prezentat Papei în numele guvernului său, „acesta a răsunat mulțumind și felicitând pe noul ministru pentru însărcinarea ce i-s'a dat“.

„Sfântul Părinte — spune mai departe 'L'Osservatore Romano' — a invitat apoi pe d. Nicolae Petrescu-Comnen în apartamentele sale proprii, unde s'a întreținut cu el în conviu privat“. După această audiență, ministrul nostru și-a făcut onorurile la Cardinalul Pacelli, pretarul de stat al Vaticanului, care i-a încredințat apoi vizita la legățiunea română.

In legătură cu această audiență, agenția „Rador“ are și alte amănunte, din care socotim a fi potrivit să reținem părțile, cuprinzând esența, pe care Papa l-ar fi dat ministrului nostru. Iată cum ni-se prezintă de Rador această parte a audienței:

Sanctitatea Sa a rostit un discurs, în care a vorbit sigurat pe reprezentantul României de toată încredința și de tot concursul său. „România este cunoscută din anii tinereții noastre, a fost Sanctitatea Sa. Cunoaștem trecutul său și știm înalta sa chemare istorică. Am avut cu mulțumire aluziunea ce ați făcut la încheierea de pace și de colaborare internațională întru folosul popor românesc. Ideea păcii ne este scumpă și ei i-am închinat toată activitatea noastră.“

„Colaboratorii mei, cari V'au cunoscut în lunile D-voastră anterioare m'au asigurat că marile D-voastră însușiri și de serviciile voastre, servicii pe cari sunt îndreptățit să cred că le veți aduce și în noua D-voastră misiune, aci.“

„Vă rog să transmiteți Regelui Mihai, Prințului d-voastră popor și guvernului român asigurările binevoitoare noastre solitudinii și dragății noastre simpatii“.

Pentru Broșteni. In afară de ofertele, pe care le-am făcut nu de mult, apelul nostru pentru parohia necăjită din Broșteni, a mai adus acesteia următoarele contribuții: Aurel Harșian, preot Cenade 1000 Lei; Aurel Bomaș, protopop Blaj, 500 Lei; Victor Neamțiu, preot, 500 Lei; Victor Aron, preot, Mihalt, 500 Lei; Victor Bunea, preot, Tilișca, 240 Lei. — Curatorul bibliotecii din Broșteni le aduce tuturor cele mai sincere mulțumiri.

Veniți la Roma!

Vraja Italiei, leagăn de frumuseți și glorie fără seamăn, a atras în toate vremile valuri nesfârșite de vizitatori. Deosebit de mare a fost numărul lor anul trecut și va fi încă până la sfârșitul lui Iunie 1930, când jubileul promulgat de Sfântul Părinte al creștinătății imparte mari daruri sufletesti închinătorilor cucernici la mormintele Apostolilor.

Legăți de Roma mai mult decât alții, prin sânge și credință, noi Românii nu putem lipsi dela această înălțătoare întâlnire a neamurilor. Mai ales acum nu, când dragostea lui Pius al XI-lea ne așteaptă cu o sărbătoare deosebit de importantă: punerea pietrii fundamentale a Seminarului românesc, în care vor crește, pe pământul stropit cu sânge de martiri, viitorii povățuitori ai sufletelor noastre.

Va și pleca, în zorii zilei de 16 Maiu, un mare pelerinaj românesc la Cetatea Eternă. Il organizează și conduce, din încredințarea AGRU, par. canonic Dr. Ioan Coltor, asistat de un comitet.

Pelerinii se vor intruni în Arad, de unde în 16 Maiu la ora 6³⁰ vor pleca spre Curtici — Budapesta, și după un popas de 6 ore, la 18¹⁵, spre Venezia, unde vor rămâne până în 18 Maiu, ora 22, când vor lua trenul spre Florența. Ziua de 19 Maiu vor vizita acest oraș, apoi se vor îndrepta spre Roma, unde vor petrece zilele de 20—24 Maiu. In 25—28 Maiu vor vizita Neapole—Capri—Sorento—Pompeii și se vor întoarce iar la Roma, pentru o zi. In 30 Maiu plecarea spre casă, probabil peste Aucona—Fiume.

Intreagă călătoria: pe tot parcursul tren el. II (dela și până la granița română), locuință și hrană (în Italia; pentru călătoria până la granița italiană pelerinii se vor îngriji de mici provizii de mâncă), în cele mai bune hoteluri și restaurante etc. costă 16,000 Lei.

Ceie doresc să facă acest drum minunat, se vor anunța la Banca «Patria» din Blaj, cel mai târziu până la 5 Maiu 1930 — și, timpul fiind scurt, iar numărul de locuri relativ mic, o vor face, în propriul interes, cât mai îngrabă cu putință — până la care dată vor trimite la aceeași adresă și cel puțin Lei 10,000 în costul călătoriei; restul urmând a se plăti până la 12 Maiu.

Pentru toți pelerinii, cari nu au, eventual, pasport personal, conducerea va lua un pasport colectiv. Doamnele și dzoarele e de dorit să aibă costum național, ori haine negre, cu vâl, pentru audiența la Vatican, domni asemenea salon, ori cel puțin un rând de haine de culoare închisă.

Informațiuni de orice natură de color interesați «Biroul Pelerinajului» căruia i-se vor adresa scrisorile la Banca «Patria» — Blaj.

«Asociația Generală a Românilor Uniți» face un călduros apel către publicul românesc, fără deosebire de confesiune, să participe în număr cât mai mare la acest pelerinaj de importanță națională care, pe deasupra, oferă avantajii, de ordin moral și material incomparabile.

Comitetul Central al AGRU.

Suflete delicate

— Invierea Domnului și sfințele femei —
de Ion Rinea, preot

Isus a fost înconjurat în timpul activității sale publice de cel doisprezece învățăceli ai săi, pe cari i-a impresurat cu toate binefacerile sale: i-a ridicat la sine, i-a făcut părtași tuturor gândurilor și bucuriilor sale, i-a inițiat în toate tainele sale, i-a învrednicit să vadă cu ochii lucruri pe cari n'au avut fericirea să le vadă alți muritori. Drept recunoștință, într'un moment de plină sinceritate, acești bărbați tari s'au juruit că nu-l vor părăsi niciodată,

nu se vor lăpăda de el, ci din contră s'au legat a se boteza cu botezul lui și a bea și ei paharul încercărilor lui. Și iată: In ceasurile de suferință îl părăsesc, se lăpădă de el, iar când îl știu răstignit între tâlhari, de frică se ascund și se zăvoresc. S'a împlinit cuvântul Domnului: Bate-voiu păstorul și se va risipi turma.

Dar Isus a mai fost urmat în toate părțile și de câteva femei cucernice, a căror singură fericire era să poată asculta cuvintele lui și să-l slujască. Și cu toate că ne-am așteptat ca aceste femei, pe cari Domnul nu le-a legat de sine cu atâtea legături de prietenie și de favoruri ca pe apostoli, cu toate că patimile și pierderea învățătorului le-a zdrobit simțitoarea lor inimă de timide femei, ele singure nu l-au părăsit. In sfâșietoarea lor durere, nu-l pot ajuta, dar îl plâng, îi șterg sudorile pe drumul cel greu al Calvarului, stau îndurerate sub crucea lui și-i îngroapă trupul sfânt împreună cu Iosif și cu Nicodim. Atât au putut. Lespedea grea a mormântului, care a acoperit acel trup scump, le-a zdrobit inimile, dar n'a putut frânge și alipirea lor față de învățătorul iubit... In zorile zilei celei dintâi a săptămânii aleargă la mormânt să plângă și să-i ungă trupul.

Cum s'au putut întâmpla acestea?

Cu toate că Isus le vorbise adeseori apostolilor săi despre împărăția lui, nu în pilde și în asemănări, ci limpede și pe față, ei încă n'au putut înțelege că împărăția lui nu e din lumea aceasta, nu s'au putut încă ridica cu mintea lor de oameni simpli din popor până la înălțimea sublimei idei a împărăției spirituale și universale a sufletelor, căci și ei erau dominați, la fel cu contemporanii lor, de ideea fixă a mesianismului pământesc și național al tuturor Evreilor. Ei cereau dela învățătorul lor să le dea să stea unii de-a dreapta și alții de-a stânga lui, în împărăția lui, judecând cele 12 neamuri ale lui Israil. „Nos autem sperabamus, quia ipse esset redempturus Israel!“ (Luca 24, 21). „Iar noi nădăjduiam...“ Rar va concentra vre-o limbă într'un singur cuvânt atâta amară decepțiune și o așa dureroasă abdicare dela un frumos și măreț vis, alimentat cu atâta grije și credință timp îndelungat, ca acest imperfect indicativ al limbii latine. Frumosul vis a trebuit să se distrame repede ca o pânză de pațangen, la cea dintâi atingere brutală a realității, ca toate iluziile pământesti. Prietenii l-au părăsit pe Domnul.

Dar de ce nu l-au părăsit cucernicele femei?

Menirea femeii e iubirea, spune cineva. Femeea caută instinctiv iubirea și își deschide larg inima în fața iubirii sincere, fiind capabilă a jertfi pe altarul ei totul. O adevărată iubire a soției față de soțul ei e impresionantă, iubirea de mamă e sublimă și eroică. Și dacă iubirea pământescă, această afecțiune sentimentală, e în stare a aduce jertfe grele și a săvârși acte de eroism, ce va trebui să spunem despre acea iubire curată, care depășind granițele iubirii simțurilor și desfășându-se din contingențele a tot ce e vremelnic și pieritor, cucerește, cu farmecul nevinovăției, sufletul. Ce vom spune despre iubirea aceea spirituală de pe alte tărâmuri, care în flacăra ei purificatoare arde toată zgura efemerului, toată tina și miasmele iubirii pământesti, ridicând sufletele în apropierea lui Dumnezeu. Aceasta e iubirea sfinților. E iubirea sf.-lui Francisc de Asissi și a sf.-tei Terezia. Dacă Isus a robit o mulțime de suflete alese după ce s'a depărtat de pe pământ, se puteau oare sustrage de sub vraja nemărginitei sale iubiri de oameni cucernicele femei, cari au avut fericirea să-l vadă, să-l asculte și să simtă dogoritoarea iubire de oameni a lui Dumnezeu?

Pe apostoli i-a chemat după sine Isus, sfintele femei l-au urmat ele dela sine cu iubirea aceea, ce niciodată nu scade.

Și dacă culmile acestei iubiri sfinte sunt aproape inaccesibile pentru muritorii de rând, ne mângălem că iubirea aceasta sfântă e totodată și profund omenească, e mai adâncă ca orice iubire omenească, căci ea este, în aceeași vreme, iubirea milei și a iertării. Da, iubirea lui Isus e iubirea milei și a iertării, ce numai un Dumnezeu o poate avea față de mulțimea slăbiciunilor umilei noastre ființe pământești.

E iubirea, pe care omul o înțelege mai bine. Puterea copleșitoare a acestei iubiri au simțit-o și sfintele femei, între cari cea dintâi a fost Maria Magdalena. Iubirea blândă, nevinovată și iertătoare a lui Isus a îndemnat pe sfintele femei să meargă în zorile celei dintâi zile a săptămânii să plângă la mormânt și să-î ungă precuratul corp.

Iubirea și lacrimile lor le-a răsplătit Domnul. Ele au primit mai întâiu dela Inger vestea cea bună: „Nu vă temeți. Isus s'a sculat, nu e aici. Iată-lă locul, unde a zăcut Domnul, e gol. Vestiți apostolilor“. Ele s'au învrednicit a vedea mai întâiu pe Isus cel înviat. Și toate au avut nemărginita fericire de a auzi cel mai dulce cuvânt de pe buzele lui: „Bucurați-vă!“ (Mat. 28. 9), care constituie nota fundamentală a sărbătorii învierii Domnului.

Iubirea se răsplătește cu iubire — și nimeni n'a dovedit vre-odată mai deplin acest adevăr, ca Celce a înviat a treia zi din mormânt.

Știri mărunte

Personale. P. S. S. Dr ALEXANDRU NICOLESCU, episcopul Lugojului, a fost decorat, din prilejul jubileului său sacerdotal de 25 ani, cu ordinul „Coroana României“, în gradul mare cruce. — *Intru mulți ani, Stăpâne!*

— P. Ven. Ordinariat de Gherla a numit pe p. Constantin Banciu administrator local la parohia București.

— Acelaș a caterisit pe preotul Vasile Rebrean, fost catehet la Cluj, care s'a lăpădat de credință.

Spre un nou sinod ecumenic. Gândul Sfântului Părinte al Romei de-a relua și termina lucrările întrerupte ale Sinodului ecumenic din Vatican (1869/70), pare a se apropia de realizare și anume începând chiar cu proximalul an 1931. Intrucât svonul acesta, care a făcut de curând ocolul presei din toată lumea, se va adevăra, catolicismul va face în curând o nouă și puternică dovadă a puterii sale de viață.

Noul patriarh al Iugoslaviei. Sinodul electoral din Sâmbăta trecută a ales pentru scaunul de patriarh ortodox al Iugoslaviei 3 candidați, dintre cari Regele Alexandru a numit și confirmat pe mitropolitul Varnava din Skoplje. Intronizarea i-s'a făcut, cu ceremonialul obișnuit, a doua zi, Duminecă în 13 Aprilie.

Locale. Luni, a doua zi de Paști, va predica în catedrală p. Dr Victor Macaveiu, canonic mitropolitan, Marți, a treia zi de Paști, Reverendul Dr Augustin Popa, profesor la Academia de teologie, Miercuri la sf. Gheorghe, p. Dr Iuliu Florian, canonic mitropolitan, iar Dumineca viitoare, a sf. Toma, p. Dr Alexandru Rusu, canonic mitropolitan.

— Intinzându-se pe toată țara acțiunea de ajutorare a celor năpăstuiți de inundații în Franța, s'a constituit și la noi în Blaj un comitet local — în frunte cu p. Iacob Popa, prepozit capitular —, care a hotărât să facă în acest scop o chetă publică în ziua a doua de Paști. La sumele ce se vor aduna atunci, se vor mai adăuga și banii ce vor încurge pe anume liste de colecte pur-

Hristos a înviat!

*Când a murit Isus pe sfânta Cruce
Catapeteazma templului s'a frânt,
Și soarele s'a 'ntunecat pe ceruri
Și mulți din morți ieșit-au din mormânt.*

*La moartea asta tragică și crudă
Și pietrele din munți s'au despicat.
De-un chin nemaivăzut, întreg pământul
Cuprins de spaimă s'a cutremurat.*

*Dar iată din mormânt după trei zile,
Ca soarele ieși strălucitor;
Isus zdrobi pe veci puterea morții
Și apăru mareș, triumfător.*

*Hristos a înviat...! Al nostru Rege,
Ce poarta vieții veșnice a deschis,
Cu-al său stindard de suferinți ne 'ndeamnă
La luptă cruntă pentru paradis...*

*De ziua asta sfântă și frumoasă,
Dela bătrân și până la copil,
La suflet toți ar trebui să fie
Ca dalbele petale de April.*

*Tresară deci întreaga omenire,
Slăvească-L mai cu foc pe Cel de sus,
Un Aliluia tainic să răsune
Căci a 'nviat cu-adevărat Isus!...*

P. Mihai Demeter
ieromonah franciscan

tate de două delegații de doamne, în tot cursul săptămânii luminate, și astfel se speră a se putea atinge un rezultat mulțumitor. Toată lumea civilizată se întrece azi întru a veni cu cât mai frumoase sume în ajutorul Francezilor nenorociți, cari au ajuns la cea mai neagră miserie, și e lămurit pentru oricine că neamul nostru nu poate fi în această întrecere decât în primele șiruri. Să dăm deci cu toții atâta cât ne iartă puterile: colecta Blajului nostru mic trebuie să fie din cele mai mari.

— Ca și în alți ani, *îndălțatoarele serviciilor divine ale săptămânii patimilor* s'au desfășurat și de astădată cu pompa obișnuită. În deosebi, serviciul de Joi seara, al Patimilor și cel de Vineri seara, al Prohodului Domnului, au fost adevărate manifestări de credință ale unor suflete bine pregătite pentru serbătoarea învierii.

O casă românească la Veneția. Numărul dela 15 Aprilie c. al „Neamului Românesc“ ne aduce vestea mângăitoare, că, grație stăruințelor neobosite ale dlui N. Iorga, Institutul sud-est european de sub prezidenția dsale, a reușit să-și cumpere la Veneția un vechiu și frumos palat, având peste 20 de odăi, care va servi pentru studii și alte preocupări de ordin cultural ale tuturor Românilor de bine, cari se vor opri prin Veneția. „Călători culți și cuviincioși, capabili de a respecta Casa și de a onora țara pot fi găzduiți — spune d. N. Iorga — cu 20 lire pe zi (în loc de vre-o 60 sau 100 la hotele) cu permis dela Institut (str. Banul Mărăcine 1). Pot fi găzduiți, orientați și conduși“. Casa aceasta este o minunată ctitorie românească și d. prof. N. Iorga poate fi în adevăr mândru că a făcut-o.

Mamele cari alăptează, să nu bea bere, ci să ia lapte, dimineața și la 4 Ovomaltine. Laptele va fi mai bogat în putere nutritivă și vitamine.

Conferințe religioase la Turda. Urmand pilda altor centre, Reuniunea mariană a femeilor gr.-catolice din Turda a aranjat în cursul sf. Paresimi o serie de conferințe religioase, susținute de profesorii noștri de religie de acolo și de alți intelectuali locali, cărora s'a asociat, cu o deosebit de valoroasă contribuție, și p. Ion Agărbiceanu dela Cluj.

MAMA ȘI COPILUL tresaltă de bucurie căci plăcutul Jemalt este o mântuire în cul untorei de pește desgustătoare. Preț: unei cutii lei 77.

Constantin Stere a părăsit partidul dela putere. Un incident produs cu ocazia unei serbări recente de comemorare a Bărbiei, care putea produce mari încurcături în politica noastră internă, a îndemnat pe d. Constantin Stere, cunoscutul fruntaș politic basarabean, iasă din partidul național-țărănesc de sub zidenția dlui Iuliu Maniu. Gestul dsale a imitat de încă 2 deputați basarabeni (dd. I. Codre și Th. Iacobescu), iar restul până la numărul 66 parlamentari basarabeni, aparținând partidului dela putere, au declarat că rămân în drele acestui partid. Dintre aceștia 36 constituit în sinul partidului ca o „grupare dependentă“, iar ceilalți, în frunte cu Halippa și Bogos, i-au rămas credincioși fără o rezervă.

Mulțumită. Ni-se cere publicarea următorilor șire: În numele credincioșilor din parohia gr.-cat. Blagea mulțumesc din tot sufletul bunului credincios Ioan Pteancu și soției sale Maria Hendea pentru darul de 100,000 Lei (unasutămii Lei), pe care l-au făcut în scopul edificării unei noi biserici. Dumnezeu să le răsplătească înșutit această mare binefacere. Petru Scridon, preot.

DE RĂCEALĂ, de GUTURAI, de GUTURAI și LARINGITĂ sunteți apărați prin întregul țarea pastilelor ANACOT. Prețul unei cutii lei 37.

Telefonul „Unirii“

HRISTOS A ÎNVIAT! spunem tuturor celor și prietenilor „Unirii“, urându-le toată inimă cele mai frumoase serbători.

M. Târgu-Mureș. După cum puteți vedea, acest număr, pelerinajul se va face abia în partea a doua alui Maiu, până când aveți timpul necesar pentru a face toate pregătirile. — Pentru urările de bine vă rugăm din inimă și vă rugăm să cunoașteți, că, în continuare să lucrăm și pe viitor cu toată dragostea și cărută de o chestie atât de importantă și sfântă.

„Țara Noastră“. Cluj. Fiind opoziția de o foarte învențioasă în a găsi noi și noi trucuri pentru derutarea inamicului dela guvern, ne mirăm foarte puțin cum s'a putut ca față de noi să nu găsiți decât un vechiu și atât de demodat, de-a căuta să provoace fiind deplin convinși că nu o puteți avea nici odată cu atâta ifos, o declarație a corului nostru episcop, asupra atitudinii noastre politice. Fiind în serbătoarea sf. Paștilor, când toată lumea trebuie să fie de bună credință, ce-am avut-o în materie politică renunțată definitiv la gândul de a ne putea scoate această temă în opoziție cu ceice îndrumă, ca adevăratele destinele bisericii noastre. Aceștia nu fac nici un pas politică militantă și fiindcă „greco-catolicul“ Dr. I. I. I. s'a unit cu Roma, iar nu cu dezertorul Moldovei Chișinău, spuneti-i să stea foarte liniștit, fiindcă convins, că nici unul dintre arhierii — și dacă nu vă supărați — chiar dintre canonicii noștri, nu va despărta de Roma. Iar averescanismul său, pentru absolut neînțeleș, ne închipuim că nu-i împune o separație.

C. Măgureni. În chestia, de care ne scrieți foarte bine. Orice soț de căsătorie, care nu e gata să promită în spovedanie cu toată sinceritatea sa căuta să elimine din viața sa familiară tot ce potrivește scopului principal al căsătoriei: nașterea copiilor, trebuie socotit lipsit de elementele necesare pentru dispoziția cerută la spovedanie și astfel nu poate da deslegare. Chestia îl privește, evident, pe cel care numai individual, dar fiindcă ea atinge și intim raportul său către tovarășul de căsătorie, ca această promisiune să aibă urmări și pentru el. Să fiți deci deplin liniștit, că n'ați făcut prin atingerea DVoastră nici o greșală. Greșală ar fi fost să fiți făcut ceace ați făcut.

Chităm abonamentul pe 1930: D. Satsugiu I. Budești. — M. Buteasa. — S. Arad. — Oficiul hial, Bilbor. — M. Sighet. — Cercul catolic, Oraș. — Dr. S. Arad. — Dr. P. Vașcău. — B. Unimăt. — Mociu.

Oficiul parohial. Hărănglab. Pe 1929 fiind achitat, din suma trimisă 200 Lei am cerut în abonamentul anului viitor.

Oficiul parohial, Cociu. Am primit 600 Lei această sumă 100 Lei s'au contat în abonamentul anului viitor.

Parohia gr.-cat. Ernea. Fiind achitat abonamentul pe 1928, din suma trimisă 200 Lei s'au contat în abonamentul anului viitor.

Oficiul parohial, Visnă. Am primit 300 Lei această sumă 100 Lei s'a contat în abonamentul anului viitor.

B. Teocul de sus. Am primit suma trimisă restată cu 500 Lei, abonamentul pe 1928 și 1929.

Chităm abonamentul pe 1929: N. Lugoș. — S. Titu. — Dr. S. Dej. — Of. parohial, Lupșa.

I. Șomuta mare. Am primit 400 Lei. Abonamentul achitat până la 30 VI 1929.

Oficiul parohial. Morăreni. Am primit 300 Lei. Achitat până la 31 XII 1930.

Oficiul parohial. Șeitin. Confirmăm primirea abonamentului pe 1929 și 1930.

Oficiul parohial. Uricani. Am primit 300 Lei. Achitat până la 30 VI 1929.

Biserica. Șard. Am primit abonamentul pe 1930. Merii ceruți i-am trimis.

T. Baciu. Din suma trimisă 100 Lei s'a contat în anamentul anului viitor.

Dr. R. București. Am primit suma trimisă. Achitat până la 30 VI 1929.

P. Buzaș. Am primit abonamentul pe 1929. Cesa am corectat-o.

C. Prodănești. Am primit suma trimisă. Achitat la 15 VIII 1927.

H. Cluj. Am primit 100 Lei, pe jumătatea a doua anului trecut.

Ch. Erneu. — Am primit 400 Lei. Achitat până la VI 1928.

P. Prislop. Am primit 400 Lei. Achitat până la XII 1929.

D. Mocioni. Am primit 600 Lei. Achitat până la XII 1929.

A. Șârmaș. Am primit 150 Lei. Achitat până la 1929.

L. Coaș. Am primit 300 Lei. Achitat până la 30 1929.

A. Pricaz. Am primit 400 Lei. Achitat până la 31 1928.

M. Arad. Am primit 250 Lei. Vă mulțumim pentru soluție.

Dr. M. Făgăraș. Abonamentul e achitat până la 1931.

Parohia română unită — Blagea

11—1930.

Publicațiune de licitație

În ziua de **4 Mai c. ora 2 d. m.** în oficiul parohial, curatoratul parohiei unite din Blagea va ține licitație pu- cu oferte închise pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construcție necesare **zidirea din nou a bisericii.**

Planul, devizul, condițiunile generale și ale etc. se pot vedea și consulta zilnic în oficiul parohial.

Garanța de 6% din valoarea ofertei se depune deodată cu aceasta în numerar, și de stat, ori scrisoare de garanță emisă de orice bancă solidă.

Curatorul își rezervă dreptul de a hotărî asupra ofertelor, și nu restituie nimănui în fel de speșe.

Blagea, la 10 Aprilie 1930.

Curator **Petru Scridon**
preot

România

Județul Târnava-Mică Secția II-a

88/930—57.

"Patria" Bancă de Credit, Comerț și Industrie Blaj înaintează bilanțul pe 1928 și procesul verbal al adunării generale-ordinare din 29 Aprilie

DECIZIUNE

Județul în act că Consiliul de Administrație al băncii petiționare a înaintat bilanțul pe 1928, și cu procesul verbal al adunării generale pe anul 1929.

Dispune

Depunerea acestor acte, împreună cu anexele la cererea înreg. sub No. 788/930 la arhiva

se înregistrează în registrul firmelor societății. VII. pagina 165 sub No. de ordine 595/34. Membri în Consiliul de Administrație cu dreptul semnăturii societății vor semna firma în modul prezentat în anexă.

Se înregistrează și ștergerea D-lor Dr. Eugen Solomon și Dr. Iacob Popa, a căror calitate de membri în Consiliul de Administrație au încetat conform hotărîrii adunării generale din 29 Aprilie 1929.

Se înregistrează un exemplar de firmare vizate de tribuna- l înainta petentel.

Prezenta decizie se va publica prin Cores- pondența Economică din București și într'un ziar din Blaj pe seama și cu cheltuiala societății petiționare.

Dumbrăveni, la 27 Martie 1930.

Judecător raportor:

Dr. Montanu s. s.

Jude asesor:

N. Barbu s. s.

Grefier:

P. Grigoriu s. s.

Cucernici părinți!

Firma noastră V'a trimis o circulară privitoare la răspândirea renumitelor coase și cuți (piatră de coasă) „Sfânta Treime”, a căror calitate universală e recunoscută și favorizată.

Nu aruncați aceste circulare!

Ajutați și sfătuiți poporul, că în schimbul banilor săi să aibă coasă și piatră, cu care va putea lucra ușor și bine. În timpul repauselor sărbătorești adunați lumea și dați instrucțiuni cum trebuie comandate aceste bune unelte. Complectăți foile de comandă, trimițându-le pe adresa noastră, ca noi, la rândul nostru, pe lângă deplină răspundere, să putem trimite și pietrele, purtând una fiecare bucată numele celui ce le-a comandat.

Nol turnăm vin curat în pahar! Responsabilitatea o înțelegem în așa formă, că fiecare coasă, ori piatră, care din orice motiv nu ar fi potrivită, va fi înlocuită imediat și fără orice speșe.

Comanda nu costă parale! Și aceasta din motivul, că cheltuielile de transport le suportăm noi, iar dacă s'ar întâmpla, că vre-una din coase sau pietre ar trebui schimbată, restituim speșele poștale.

Coasele „Sfânta Treime” se pregătesc din cel mai fin oțel de aramă marcă „Steyer” în Sîrlia (Austria), iar pietrele se exploatează în Franța.

La comenzi de 10 bucăți coase se vor trimite 11 bucăți, rambursându-se însă numai prețul alor 10 bucăți comandate. Asemenea și la pietri.

Dacă ați pierdut foaia de comandă, adresați-Vă, fără nici o jenă, firmei noastre prin o cartă poștală, cerând alta.

Dacă doriți mostră, trimitem coasă ori piatră și câte una din fiecare.

Depozitul de coase Orașul Nou Județul Satu-Mare

1—?

In atențiunea parohiilor și curatoratelor bisericești!

Comandați

CLOPOTE

de calitate superioară, la cel mai mare depozit românesc din Ardeal:

ALEXANDRU ANCA

CLUJ, str. Regina Maria No. 43.

Tot aici: Polcandre, Sfeșnice, Ornate și Recvizite bisericești, Prapori, Cărți preoțești și de rugăciuni. Teatre populare și școlare, monoloage, dialoge. Medalii de aluminiu pentru Reuniuni, cu inscripție după dorință; etc. etc.

CEREȚI PREȚURENT DETAILAT

ALIMENTE

Brânzeturi și alte produse alimentare le puteți plasa pe piața Bucureștilor, cu preț bun, și cu bani gata, prin biroul

FRAȚII ROTHMANN,

București, Pasajul Majestic 4.

— Telefon: 371/91. —

AVIZ!

Aduc la cunoștința Onoratului Public, că pe lângă magazinul meu de pielărie din Blaj, piața I. M. Clain am mai primit

Reprezentanța generală a renumitei fabrici de ghete

„HERMA” din Sibiu

De azi înainte am posibilitatea de a servi Onoratul Public cu tot felul de ghete și pantofi pentru dame, domni și copii, pe lângă prețurile de fabrică.

Încercați și vă veți convinge.

„Minerva”

magazin de pielărie și ghete

1—3

Distracție folositoare!!

Distracție nobilă!!

Distracție frumoasă!!

Fotografiatul

Orice mașini și toate articolele necesare la fotografiat se pot avea în condițiile cele mai avantajoase la:

P. Kovats Fiii

Magazin pentru articole de fotografiat

Cluj — Piața Unirii 8

— Preț-curent se trimite, la cerere, gratis —

1—?

„PATRIA“ bancă pentru credit, comerț și industrie, societate anonimă, BLAJ**CONVOCATOR**

P. T. Domni acționari ai institutului „PATRIA“, bancă pentru credit, comerț și industrie, societate anonimă, se invită cu onoare — în sensul § 12 și următorii din statute — la a XLIV-a (patruzeci și patra) adunare generală ordinară, care se va ține în Blaj, Marți, în 29 Aprilie a. c., la orele 16, în localul institutului.

Ordinea de zi:

1. Raportul Consiliului de administrație, raportul Comitetului de cenzori, bilanțul și darea absolutului.
2. Distribuirea profitului curat și a sumei destinate spre scopuri culturale și de binefacere.
3. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1930.
4. Intregirea Consiliului de administrație.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunare, sunt rugați a-și depune, la cassa institutului, resp. la ca. filialelor din Teiuș și Șarmaș, ori la Administrația centrală din Blaj, precum și la institutele membre ale „Solidarității” acțiunile și eventual documentul de plenipotență, până la 26 Aprilie, ora 12 din zi.

Blaj, la 12 Aprilie 1930.

ss. **Dr. Victor Macaveiu**
președinte.

ss. **Victor Munteanu**
director executiv.

ACTIVE**Conto Bilanț la 31 Decembrie 1929**

Cassa	1,201 059 84	Capital de acții	12,000 000 00
Realități: casele institutului	2,000.000—	Fondul de rezervă	3,600.000—
fabrica „Vulcan”	6,999.000— 8,999.000—	„ „ pensie	1,500.000—
Acții de bănci	1,732 000—	„ „ amortizare	1,000.000—
Efectele fondului de pensie	1,100.000— 2,823.000—	„ „ I. M. Moldovanu	100.000— 6,200 000 00
Scont: cambii cu giranți	23,648.458 50	Depuneri	42,353 200 00
„ „ acop. hip.	20,059.900— 43,708.358 50	Reescont propriu	15,493.360—
Cto Curent	17,270.389 10	cu gir	7,794.000— 23,287 360 00
Hipotecar	4,606.235—	Diverse conturi creditoare	3,073 855 34
Diverse conturi debitoare	8,170.069 92	Dividende neridicate	56 000 00
Material de clădire	1,723 356—	Interese anticipate	456 000 00
Materiale de cherestea	1,092.534—	Profit curat	2,174 998 81
Mobilier	1—		
	89,594.003 36		89,594 003 36

EȘITE**Conto Profit și Pierdere**

Interese după depuneri	2,552.680 86	Interese de Scont	3,816.892 —
„ „ reescont	1,935 908 31 4,488.589 17	„ „ Cto Curent	3,073.855 34
Salare	521.800—	„ „ Hipotecar	322.282—
Bani de cvartir	164 700—	„ „ Efecte	104.164 — 7,317 166 00
Adaos de scumpete	784 100— 1,470.600—	Proviziuni	56 000 00
Cheltueli de administrație	602.380 25	Chirie	30 000 00
Marce de prezență	46.100—	Din vânzare de material de clădire	606.649 30
Fracht și porto	428,962 50	„ „ „ „ „ cherestea	757.201 09 1,363 850 30
Contribuție	389.705—		
Competință de timbru	16 802— 406.507—		
Profit curat	2,174 998 81		
	9,618.137 73		9,618 137 73

Director: ss. **Victor Munteanu**
expert contabil.

ss. **Victor Moldovan**
contabil autorizat.

Blaj, din ședința Consiliului de administrație, ținută la 12 Aprilie 1930.

ss. **Dr. Victor Macaveiu** ss. **Dr. A. Chețianu** ss. **A. C. Domșa** ss. **Alexiu Pop** ss. **V. Suclu** ss. **Aug. C.**
președinte v. președinte. contabil autorizat

ss. **Dr. G. Borșan** ss. Ing. **I. F. Negruțiu** ss. **Dr. Ioan Coltor** ss. **Iacob Popa** ss. **Tralan Ne**

RAPORTUL COMITETULUI DE CENZORI**Onorată adunare generală!**

Subsemnatul Comitet de cenzori am examinat conturile „Bilanț, Profit și Pierdere“ pentru anul 1929 ale institutului „Patria“ bancă pentru credit, comerț și industrie s. a., și le-am aflat în consonanță cu registrele.

Referitor la împărțirea profitului net de Lei 2,174.998 81, ne alăturăm propunerii Consiliului de administrație care o recomandăm spre primire.

Vă rugăm deci, ca aprobând bilanțul pe 1929 să dați atât Consiliului de administrație, cât și Comitetului de cenzori, absolutul pentru gestiunea anului 1929.

Blaj, la 12 Aprilie 1929.

ss. **Flavlu C. Domșa** ss. **Dr. Traian Denghel** ss. **Adrian Oțolu** ss. **Ștefan Pop**
ss. **Iullu Malor** ss. **Iunlu Brut Micu** ss. **Simeon Gîzdavu**

Pentru copil e sănătate, iar pentru mamă e fericire pudra, crema și săpunul